

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0382/2013

13.11.2013

RAPORT

Euroopa Keskpanga 2012. aasta aruanne
(2013/2076(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Gianni Pittella

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	12

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Keskpanga 2012. aasta aruande kohta

(2013/2076(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 2012. aasta aruannet (0000 – C7-0000/2013),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 123 ja 282 ning artikli 284 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eriti selle artikleid 15 ja 21,
 - võttes arvesse oma 4. mai 1998. aasta resolutsiooni demokraatliku vastutuse kohta majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis¹,
 - võttes arvesse oma 17. aprilli 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Keskpanga 2011. aasta aruande kohta²,
 - võttes arvesse nõukogu ... 2013. aasta määrust (EL) nr .../2013 [millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga], edaspidi „ühtse järelevalvemehhanismi määrus”,
 - võttes arvesse Rahvusvaheliste Arvelduste Panga 23. juunil 2013. aastal avaldatud 83. aastaaruannet 2012/2013,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 119 lõiget 1,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A7-0382/2013),
- A. arvestades, et komisjoni teenistuste 2013. aasta kevadise prognoosi kohaselt vähenes euroala SKP 2012. aastal 0,6%, olles eelnenud 2011. aastal suurenenud 1,4%, ning kahaneb 2013. aastal 0,4% enne 1,2%-list prognoositavat kasvu 2014. aastal;
- B. arvestades, et sama prognoosi kohaselt suurenes euroala töötuse määr 10,2%-lt 2011. aasta lõpus 11,4%-le 2012. aasta lõpus ja see näitaja võib suureneda 12,2%-le 2013. aastal enne väikest kahanemist 2014. aastal, kusjuures töötuse näitajad on euroala riikide lõikes väga erinevad, alates 4,3%st kuni 25%ni, ning samas ajavahemikus märkimisväärselt suurenenud registreeritud noorte töötuse määr on veelgi suurem;
- C. arvestades, et 2012. aastal langetas EKP intressimäärasid ühel korral, tehes seda juulis (25 baaspunkti), ning 2013. aasta mais langetas EKP intressimäärad rekordmadalale tasemele 0,5%-le;

¹ EÜT C 138, 4.5.1998, lk 177.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0176.

- D. arvestades, et komisjoni teenistuste 2013. aasta kevadel esitatud prognoosi kohaselt oli keskmine inflatsioonimäär euroalal 2012. aastal 2,5% (ehk väiksem kui 2,7% 2011. aastal) ning M3 kasv oli 2011. aastal 1,5%, mis on väiksem kui 1,7% 2010. aastal;
- E. arvestades, et eurosüsteemi koondbilanss oli 2012. aasta lõpus 3 triljonit eurot, mis teeb aastaseks kasvuks ligikaudu 12%;
- F. arvestades, et eurosüsteemile 2012. aastal tagatisena esitatud varadest moodustasid suurima osa turukõlbmatud varad, mida oli ligikaudu 25% kõigist varadest; arvestades, et koos varaga tagatud väärtpaperitega moodustavad turukõlbmatud väärtpaperid rohkem kui 40% tagatisena esitatud varadest kokku;
- G. arvestades, et kõigi eurorahaturu instrumentide kogukäive vähenes 2012. aasta teises kvartalis 14% eelnenud aasta teise kvartaliga võrreldes;
- H. arvestades, et riikide keskpankade poolt ette nähtud erakorralise likviidsusabi vahendid, mis on näidatud eurosüsteemi koondbilansi kirjes „eurodes vääringustatud muud nõuded euroala krediidasutuste vastu” jõudsid 2012. aastal enneolematu tasemeni ja ulatusid 2012. aasta lõpus 206 miljardi euroni;
- I. arvestades, et EKP andis 2012. aasta veebruaris pikaajaliste refinantseerimisoperatsioonide kaudu euroalal asuvatele finantseerimisasutustele laene 529,5 miljardit eurot lõpptähtajaga kolm aastat ja algse intressimääraga 1%;
- J. arvestades, et rahaloomeasutuste poolt euroala residentidele antud laenude kasvumäär kahanes märkimisväärselt 2011. aasta detsembrist 2012. aasta detsembrini (1%-lt 2011. aasta detsembris 0,4%-ni 2012. aasta detsembris) ning erasektorile antud laenud vähenesid 2012. aasta detsembris 0,7%;
- K. arvestades, et komisjoni teenistuste 2013. aasta kevadel esitatud sama prognoosi kohaselt suurenes keskmine valitsemissektori koguvõlg 88%-lt SKPst 2011. aastal 92,7%-le SKPst 2012. aastal ning valitsemissektori eelarve puudujääk kokku vähenes 4,2%-lt 3,7%-le SKPst;
- L. arvestades, et EKP andis 2011. aasta detsembris ja 2012. aasta veebruaris toimunud pikaajaliste refinantseerimisoperatsioonide kaudu Euroopa pankadele üle 1 triljoni euro – vastavalt 489 miljardit ja 529,5 miljardit eurot – intressitoetusega laenudena, mille lõpptähtaeg oli kolm aastat ja intressimäär 1%;
- M. arvestades, et 2012. aasta kevade Euroopa majandusprognoosist nähtub ettevõtjate ja tarbijate ootuste madal tase, eratarbimist piirav suur töötus ja alates 2010. aastast vähenev ekspordi kasv, mis tõi kaasa SKP kasvu tasandumise 2011. ja 2012. aastal;
- N. arvestades, et euroala majanduse selgroo moodustavad endiselt väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd), kes moodustavad ligikaudu 98% kõigist euroala äriühingutest, annavad tööd ligi kolmele neljandikule euroala töötajatest ja loovad ligikaudu 60% lisandväärtusest;
- O. arvestades, et VKEde krediitdivõimelisus ja finantsseisund on halvenenud järsemalt kui

suurtel äriühingutel ning pikaajased kehvad majandustingimused on süvendanud ebahütlase teabega seonduvaid VKEde probleeme;

- P. arvestades, et ettevõtete rahastamisele juurdepääsu käsitlevas uuringus (Survey on Access to Finance of Enterprises, SAFE) esitatud teabe kohaselt on VKEde kasumi, likviidsuse, kapitalipuhvrite ja omakapitali areng olnud kriisi ajal ebasoodsam kui suurtel äriühingutel;
- Q. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 282 kohaselt on EKP põhieesmärk säilitada hindade stabiilsus; arvestades, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tegutseb EKP egiidi all finantsstabiilsuse valdkonnas;
- R. arvestades, et Rahvusvaheliste Arvelduste Pank märkis oma aastaaruandes, et euroala madalate intresside poliitika tõttu on liikmesriikide reformipüüdlused märkimisväärselt aeglustunud;
- S. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 123 ning Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 21 on keelatud valitsuste rahastamine;
- T. arvestades, et madala inflatsiooniga keskkonna väljakujundamise kaudu saab rahapoliitikat kõige paremini kasutada majanduskasvu, töökohtade loomise, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja finantsstabiilsuse jaoks soodsate tingimuste loomiseks;
- U. arvestades, et seni ei ole arvesse võetud EKP varasemaid aastaaruandeid käsitletud Euroopa Parlamendi resolutsioonides esitatud soovitusi hääletamise läbipaistvuse ja kokkuvõtlike protokollide avaldamise kohta;
- V. arvestades, et riikide makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostavate asutuste tegevuses tuleks võtta arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastutust ELi-sisese finantsüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest;
- W. arvestades, et VKEdele suunatud laenuvoo säilitamine on eriti oluline, sest need ettevõtjad annavad tööd 72%-le euroala tööjõust ja neil on oluliselt suuremad töökohtade loomise (ja kaotamise) brutomäärad kui suurtel ettevõtjatel;
- X. arvestades, et seni ei ole arvesse võetud EKP varasemaid aastaaruandeid käsitletud Euroopa Parlamendi resolutsioonides esitatud soovitusi hääletamise läbipaistvuse ja kokkuvõtlike protokollide avaldamise kohta;
- Y. arvestades, et 28. septembri 2012. aasta seisuga oli hoiustamise püsivõimaluse maht 315,754 miljardit eurot;
- Z. arvestades, et laenuandmine euroalal väheneb üldiselt 2% võrra aastas ja mõnes riigis on langustempo kiirem, näiteks Hispaanias vähenes laenuandmine 2012. aastal 8%;
- AA. arvestades, et VKEde laenukulud on palju suuremad olenevalt sellest, millises euroala riigis nad asuvad, ja see põhjustab ühtsel turul moonutusi;
- AB. arvestades, et praegu euroala teatud osades VKEsid mõjutav krediidi kokkukuivamine on üks peamisi majanduse elavdamist edasilükkavaid probleeme;

Rahapoliitika

1. annab oma heakskiidu EKP 2012. aastal võetud julgetele meetmetele, mis on andnud otsustava panuse pangandussektori stabiliseerimisse ja aitavad katkestada sideme pankade ja riigi vahel;
2. on sügavalt mures asjaolu pärast, et püsivalt kehvad majandustingimused on kujunemas teatavates ELi piirkondades normiks, põhjustades ebastabiilsust euroalal tervikuna ja seades ohtu üldsuse toetuse ning poliitilise toetuse kogu Euroopa projektile;
3. märgib, et põhiliste refinantseerimisoperatsioonide, fikseeritud intressimääraga piiranguteta keskpikkade ja pikaajaliste refinantseerimisoperatsioonide, laenamise püsivõimaluse, erakorralise likviidsusabi ja hoiustamise püsivõimaluse kasutamine oli kõik kogu 2012. aasta jooksul märkimisväärselt ulatuslik, mis viitab rahapoliitika ülekandemehhanismi ja euroala pankadevahelise laenuturu tõsistele häiretele, kuigi aasta teisel poolel täheldati olukorra märgatavat paranemist, millele viitas riskimarginaalide stabiliseerumine ja TARGET2 tasakaalustamatuse vähenemine;
4. on arvamusel, et 2012. aasta juulis tehtud EKP baasintressimäärade langetamise otsuste positiivne mõju on piiratud, sest paljudes euroala osades on rahapoliitika ülekandumise kanal katkenud või on selle toimimine tugevalt häiritud; tuletab meelde, et pikas perspektiivis võivad väga madalad intressimäärad põhjustada moonutusi ettevõtlussektoris ja kahjustada erasääste ja pensioniskeeme;
5. juhib tähelepanu asjaolule, et EKP president teatas Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjonis 8. juulil 2013. aastal peetud sõnavõtus, et EKP kesksed intressimäärad jäävad eeldatavalt praegusele või madalamale tasemele pikaks ajaks, arvestades prognoose, et inflatsioon on keskpika aja jooksul piiratud ja reaalmajandust on vaja toetada;
6. märgib murega, et pangandussüsteemi nõudlus eurosüsteemist tuleva likviidsuse järele kasvas 2012. aastal, suurendades sellega pangandussüsteemi sõltuvust eurosüsteemi sekkumisest, ning hoiatab sellise sõltuvusega seotud ohtude eest;
7. on seisukohal, et 2012. aasta märtsis teostatud pikemaajaline refinantseerimisoperatsioon, millega eraldati kolmeaastase lõpptähtajaga vahendeid, aitas kaasa pangandussüsteemi stabiliseerimisele, kuid see peaks olema ajutine meede; märgib, et vaatamata pikemaajalise refinantseerimisoperatsiooniga pangandussüsteemi süstitud likviidsusele on reaalmajandusse jõudvate laenude maht endiselt väiksem kui enne kriisi; mõistab, et ettevõtjate nõudlus krediidi järele on praegu väga madalal tasemel ja see teeb pankade jaoks laenuandmise raskeks;
8. on sügavalt mures riskide ülekandmise pärast probleemsetelt pankadelt ja valitsustelt EKP bilanssi, kuna EKP tegi otsuse osta „piiramatus” koguses valitsemissektori lühiajalisi võlakohustusi; rõhutab, et pikemaajalised refinantseerimisoperatsioonid ei ole kriisi lõplik lahendus;
9. on arvamusel, et riigi keskpanga ülesandeid tuleb täita viisil, mis on täielikult vastavuses funktsionaalse, institutsioonilise ja rahalise sõltumatusega, et tagada ülesannete

nõuetekohane täitmine aluslepingu ning Euroopa Keskpankade Süsteemi ja EKP põhikirja kohaselt;

10. toonitab, et ebapiisava majanduskasvu peamine põhjus Euroopa ettevõtlussektoris ei ole pangandussektorist saadavate laenude ebapiisav kättesaadavus;
11. on mures asjaolu pärast, et VKEde suhtes kohaldatavad laenuitingimused paistavad olevat järsult karmistunud, mis tuleneb asjaolust, et pangad arvavad, et nende puhul on kohustuste täitmata jätmise tõenäosus suurem kui suurematel ettevõtjatel, ja ka seetõttu, et VKEd ei saa sageli asendada pangalaenusid muu välisrahastamisega;
12. rõhutab, et on mures VKEde suhtes kehtivate laenuitingimuste suure killustatuse pärast euroala riikides;
13. rõhutab väärtpaberituruprogrammi olulist, kuigi piiratud rolli euroala riigivõlakirjade turu teatavate segmentide häirete lahendamisel kuni 2012. aasta septembrini; hoiatab, et ei pangandussektor ega valitsused ei tohiks seda lugeda püsivaks lahenduseks;
14. tervitab eelnevate kvantitatiivsete piiranguteta rahapoliitiliste otsetehingute programmi loomist rahapoliitika ülekandemehhanismi kaitsmiseks ja avaldab ka heameelt otsuse üle siduda rahapoliitiliste otsetehingute programmi kasutuselevõtmine Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi / Euroopa stabiilsusmehhanismi programmiga seotud rangete tingimustega;
15. mõistab Rahvusvahelise Arvelduste Panga hoiatusi liiga pika kvantitatiivse lõdvendamise perioodi kohta („iga hinnaga”); jälgib huviga enamikus suuremates keskpankades käivaid arutelusid selle üle, milline oleks parim ajakava lõdva rahapoliitika lõpetamiseks; märgib, et muu hulgas kavatses Ameerika Ühendriikide keskpanga nõukogu (Federal Reserve Board) lõpetada võimalikult kiiresti senise poliitika kohaldamise; mõistab, et EKP jääb leebe poliitika juurde seniks, kuni pangandussektor on täielikult stabiliseerunud ja mõju ülekandumine avalikku sektorisse ei ole enam ohuks, kusjuures sellise poliitika teevad võimalikuks keskpikas perspektiivis oodatavad madalad inflatsioonimäärad;
16. peab vajalikuks, et EKP likviidsustoetuse programmides käsitletakс nõuetekohaselt ka inflatsiooniga seotud probleeme, näiteks neutraliseerimise abil;
17. on seisukohal, et arvestades hiljutisi arenguid Ameerika Ühendriikides, on majanduse elavdamine ja kiirem majanduskasv kindel ja tugev alus kvantitatiivse lõdvendamise poliitika meetmete järkjärguliseks kaotamiseks;
18. tuletab meelde, et EKP kvantitatiivse lõdvendamise poliitika meetmed pidid olema ajutised ja seega ei tohiks pangandussektor neid kuidagi käsitleda püsivahendina;
19. innustab EKPd andma turule selgeid signaale oma kvantitatiivse lõdvendamise poliitika meetmete eeldatava kasutusaja kohta ning alustama nende meetmete järkjärgulist kaotamist niipea, kui pinged pangandussektoris on järele andnud ja on võimalik katkestada sidemed pankade ja riigi vahel ning kui majanduskasvu ja inflatsiooniga seotud majandusnäitajad sellist otsust õigustavad;

20. on seisukohal, et rahapoliitika vahendid, mida EKP on kasutanud kriisi algusest saadik, on küll toonud raskustes finantsturgudele tervitavat leevendust, samas on selgunud nende piiratus majanduskasvu ergutamisel ja tööturu olukorra parandamisel; on seetõttu seisukohal, et EKP peaks uurima võimalikke muid meetmeid;
21. on mures keskpankade poolt 2011. aasta jooksul EKP loaga antud erakorralise likviidsusabi märkimisväärselt kõrge taseme pärast ning nõuab, et avaldataks selle abi täpne suurus ja täiendav teave selle abi ning selle aluseks olevate tehingute ja nendega seotud tingimuste kohta;
22. nõustub sellega, et kuna rahapoliitika ülekandemehhanism ei toimi korralikult, peaks EKP otsima võimalusi VKEde otsesemaks toetamiseks; juhib tähelepanu sellele, et praegu ei ole euroalas tegutsevate sarnaste VKEde laenuvõimalused ühesugused, kuigi nende majanduslikud väljavaated ja riskid on sarnased; kutsub EKPd üles rakendama poliitikat, mille raames ostetakse kvaliteetseid väärtpaberistatud VKEde laene otse, eelkõige sellistest liikmesriikidest, kus rahapoliitika ülekandemehhanism ei toimi; rõhutab, et selline poliitika peaks olema piiratud nii mahult kui ka ajaliselt, täielikult neutraliseeritud ja suunatud selliselt, et vältida ohte EKP bilansile;
23. arvab, et EKP peaks võtma väga tõsiselt arvesse võimalust käivitada eriprogramm VKEde abistamiseks laenu saamisel, mis sarnaneks Inglise Panga laenurahastamiskeemile;
24. leiab, et TARGET II arveldussüsteem on mänginud väga olulist rolli euroala finantssüsteemi usaldusväarsuse kaitsmisel; märgib siiski, et TARGET II süsteemi ulatuslik tasakaalustamatus näitab euroala finantsturgude murettekitavat killustatust ning samuti pidevat kapitali väljavoolu nendest euroala liikmesriikidest, kus on suuri raskusi finantsstabiilsusega või kus on selliste raskuste oht;
25. kutsub EKPd üles avalikustama õiguslik otsus rahapoliitiliste otsetehingute programmi kohta, et oleks võimalik analüüsida põhjalikumalt selle üksikasju ja mõju;
26. rõhutab, et erakorraline likviidsusabi kajastub eurosüsteemi koondbilansis rubriigi all „eurodes vääringustatud muud nõuded euroala krediitiasutuste vastu”, ilma et seda abi täpsustataks või esitataks selle või alustehingute ning nendega seotud tingimuste kohta üksikasjalikumalt teavet; palub EKP-l täiendada erakorralise likviidsusabiga seotud arengute aruandlust oma veebisaidil riikide kaupa;
27. on rahul TARGET II tasakaalustumisega 2012. aasta teisel poolel; toonitab, et TARGET II arveldussüsteemil on olnud euroala finantssüsteemi usaldusväarsuse kaitsmisel ülitähtis roll; on siiski endiselt mures euroala finantsturgude jätkuva killustatuse pärast;
28. tuletab meelde, et aluslepingute kohaselt on EKP oma rahapoliitika elluviimisel sõltumatu; väidab, et rahapoliitika teostamine peaks olema demokraatlik ja see peaks tulenema erinevate seisukohtade ja lähenemisviiside kaalumisele, et oleks võimalik tugevdada läbipaistvust ja seeläbi demokraatlikku vastutust; tuletab sellega seoses meelde rahanduslase dialoogi ja Euroopa Parlamendi liikmete esitatavate kirjalikult vastatavate küsimuste tähtsust;
29. on mures pikalt kestnud erakordselt leebe rahapoliitika võimalike kõrvalmõjude pärast,

milleks on näiteks agressiivne riskide võtmine, finantstasakaalustamatuse tekkimine, moonutused finantsturu hinnakujunduses ning stiimulid viivitada bilansi vajaliku parandamise ja reformimisega; ergutab EKPd leidma õiget tasakaalu ohtude vahel, mis kaasnevad enneaegse loobumisega erakordselt leebest rahapoliitikast, ja ohtude vahel, mis on seotud edasiste viivitustega sellisest poliitikast loobumisel;

30. toonitab, et EKP peaks olema valmis järgima oma rahapoliitiliste ja järelevalve-alaste ülesannete täitmisel Euroopa Parlamendi suhtes kõige rangemaid aruandluse standardeid ning tuletab sellega seoses meelde rahanduslase dialoogi ja Euroopa Parlamendi liikmete esitavate kirjalikult vastatavate küsimuste tähtsust; tuletab meelde jätkuvat nõudmist suurendada EKP läbipaistvust, mille tulemusel suureneks usaldusväärsus ja prognoositavus, ning hindab selles valdkonnas juba tehtud parandusi;
31. on seisukohal, et vahetuskurss on oluline majanduspoliitika muutuja, mis mõjutab euroala konkurentsivõimet; toonitab, et on tähtis toetada eurot rahvusvahelise vääringuna;
32. palub EKP-l uurida võimalust kasutada teavitamist kesksete intressimäärade oodatava taseme kohta (forward guidance) kui ebatraditsioonilist vahendit, et edendada rahapoliitika korrektset ülekandumist; märgib, et see tuleks siduda euroala majanduskasvu osas toimuvate positiivsete muudatustega või inflatsiooni kasvuga üle 2% keskpikas plaanis;
33. palub EKP-l selgitada koostöös riikide keskpankadega oma poliitikat seoses valuuta vahetustehingutega, mis peaksid toetama kahepoolseid majandus- ja kaubandussuhteid ning aitama hoida finantsstabiilsust;

Pangandusliit

34. märgib, et Euroopa pangandussüsteem on endiselt habras ning seda on vaja struktuurilises mõttes reformida ja konsolideerida tõelise pangandusliidu väljatöötamise kaudu;
35. tunneb heameelt edusammude üle, mida on saavutatud läbirääkimistel ühtse järelevalvemehhanismi määruse üle, millega EKP-le antakse volitused teostada järelevalvet euroala krediidiasutuste ja sellega ühineda soovijate üle; usub, et ühtse järelevalvemehhanismi loomine aitab kaasa pankade ja riigi vahelise sideme katkestamisele ning aitab töötada välja ühtse Euroopa vaatenurga kriisiohjamisele;
36. on väga rahul Euroopa Parlamendi osalemisega järelevalvenõukogu esimehe ja aseesimehe ametisse nimetamisel;
37. leiab, et ühtse järelevalvemehhanismi loomine peaks aitama kõigis osalevates liikmesriikides taastada usalduse pangandussektori vastu ning elustada pankadevahelist laenuandmist ja piiriüleseid krediidivooge sõltumatu integreeritud järelevalve kaudu;
38. kutsub ühtset järelevalvemehhanismi üles tegutsema selliselt, et see oleks täielikus kooskõlas finantsteenustealaste ühtsete eeskirjadega ja finantsteenuste ühisturu aluspõhimõtetega;
39. arvab, et EKP peaks suhtuma positiivselt võimalusse kaasata euroalasse mittekuuluvad

liikmesriigid ühtsesse järelevalvemehhanismi, et tagada ELi järelevalvetavade ulatuslikum ühtlustamine;

40. rõhutab EKP ja pädevate riigiasutuste viljaka koostöö olulisust ühtse järelevalvemehhanismi raamistikus, et tagada tulemuslik ja tõrgeteta järelevalve;
41. avaldab heameelt kõiki panku puudutava igakülgse varade kvaliteedi ülevaate koostamise üle, mis toimub ühtse järelevalvemehhanismi otsese järelevalve all ja mida kasutatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) poolt koostöös ühtse järelevalvemehhanismiga 2014. aasta teises kvartalis teostatavas üldises stressitestis;
42. märgib, et ühtse järelevalvemehhanismi loomisest tulenevat EKP tugevdamist tuleb tasakaalustada suurema vastutusega riikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi ees;
43. on seisukohal, et pangandusjärelevalve läbipaistvus on väga oluline, nagu osutatakse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanga vahelises institutsioonidevahelises kokkuleppes;
44. märgib, et EKP-le pandud järelevalveülesanded kätkevad endas uusi probleeme seoses huvide konfliktiga, ning väljendab heameelt seda teemat käsitlevate sätete üle Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanga vahelises institutsioonidevahelises kokkuleppes; tuletab meelde, et nende sätete täielikuks rakendamiseks peab EKP koostama täpsemad eeskirjad, mis sisaldavad muu hulgas sätteid pangandusjärelevalves osalevate eurosüsteemi kõrgema juhtkonna töötajate järelemõtlemisaja kohta;
45. tuletab meelde, et on ülitähtis, et EKP tagaks rahapoliitika ja järelevalvepoliitika valdkonna otsuste eelnõusid koostavate põhiüksuste tegevuse lahususe; toonitab, et EKP ja Euroopa Parlament peavad kiiresti pidama läbirääkimisi, et sõlmida kokkulepe demokraatliku vastutuse tagamise praktiliste meetmete kohta;
46. leiab, et tingimata tuleb kiita heaks ühtne kriisilahendusmehhanism, et kaitsta maksumaksjaid ja hoida ära tulevased pangakriisid;
47. rõhutab, et pangandussüsteemi vastupanuvõime parandamiseks on äärmiselt oluline tugevdada selle mitmekesisust väikeste ja keskmise suurusega kohalike pankade arengut toetades;
48. on seisukohal, et riskide vähendamiseks ja pangandussüsteemi stabiilsuse tugevdamiseks ning selleks et hoida ära finantseerimisasutuste selline kasv, et nad oleksid pankrotti minekuks liiga suured, võiks kaaluda hoiu- ja investeerimispankade täielikku teineteisest eraldamist; ootab, et komisjon esitaks seadusandliku ettepaneku panganduse struktuuri kohta;
49. on veendunud, et nn troika tuleks asendada süsteemiga, kus komisjon, kes annab aru Euroopa Parlamendile, on koos programmiga hõlmatud riikidega mehhanismi keskmes, eurorühm on kaasatud otsustamisprotsessi, EKP jagab eksperditeadmisi ja IMF annab vajaduse korral nõu;

Institutsioonilised küsimused

50. juhib tähelepanu sellele, et ühtse järelevalvemehhanismi määrukses nähakse ette parlamendi rolli toonitav demokraatlikku vastutust puudutav institutsioonidevaheline kord Euroopa Parlamendi ja EKP vahel; nõuab tungival, et EKP täidaks neid uusi nõudeid, eelkõige seoses demokraatliku vastutuse ja järelevalvetegevuse läbipaistvusega;
51. kutsub EKPd üles hindama kriitiliselt oma tegevust selle kõikides aspektides, kaasa arvatud kohandamisprogrammide mõju, mida EKP aitas välja töötada, ja hindama uuesti nende programmide aluseks olevate makromajanduslike eelduste ja stsenaariumide asjakohasust;
52. kutsub EKPd üles avaldama EKP nõukogu koosolekute protokollide kokkuvõtted, mis sisaldavad ka põhjendusi ning hääletamiste tulemusi;
53. väljendab sügavat muret vastumeelsuse pärast, mida nõukogu väljendas Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2012. aasta resolutsiooni³ suhtes EKP juhatuse uue liikme ametisse nimetamise kohta, ning märgib, et EKP tippjuhtkonna ametisse nimetamisel tuleb nõuetekohaselt kaaluda nii liikmete pädevust kui ka sugu; on seisukohal, et ELi institutsioonid, kaasa arvatud EKP, peaksid olema soolise tasakaalu vallas eeskujuks ning hädavajalik on tasakaalustada sugupoolte esindatus EKP juhtivatel ametikohtadel; mõistab hukka, et liikmesriigid eirasid asjaolu, et Euroopa Parlament ei kiitnud Yves Merschi ametissenimetamist heaks ei majandus- ja rahanduskomisjonis ega täiskogul toimunud hääletusel, mis tulenes sellest, et selle ametissenimetamise juures ei arvestatud soolise tasakaalu vaatenurka; nõuab, et liikmesriigid arvestaksid juhatuse liikmete ametisse nimetamisel soolise tasakaalu vaatenurgaga, et ametisse nimetamine võiks toimuda positiivselt tasakaalustatud soolise esindatuse alusel;
54. tuletab meelde, et Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokolli nr 4 artikli 10 lõike 4 kohaselt on EKP nõukogu istungid kinnised, aga nõukogu võib otsustada oma arutelude tulemuse avalikustada; palub EKP-l esitada oma järgmistes aastaaruannetes põhjendatud vastuse Euroopa Parlamendi EKPd käsitlevale iga-aastasele raportile;
55. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa Keskpangale.

³ Vastuvõetud tekst, P7_TA(2012)0396.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	5.11.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 5 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marino Baldini, Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Hans-Peter Martin, Marlene Mizzi, Sławomir Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Zdravka Bušić, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Gianni Pittella, Nils Torvalds
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Izaskun Bilbao Barandica, Yves Cochet, Mary Honeyball